

יהוה אל משה לאמר ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן
 חזיר למטה יהודה ואמלא אתו רווח אלהים בחכמה
 ובתבונה ובדעה ובכל מלאכה לזענב מזשבת לעשיות
 בזה ובכסף ובנזשת ובזרשת אבן למלאת ובזרשת עץ
 לעשיות בכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
 אחיסמך למטה דן ובכל כל זעם לב נתתי חכמה ועשו את
 כל אשר צויתך את אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת
 אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת
 המנרה הסהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת ואת
 מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי
 השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר
 צויתך יעשו

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל בני ישראל
 לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם
 לדרתכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת
 כי קדש הוא לכם מזלכליה מות יומת כי כל העשה בזה
 מלאכה ולכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששדת ימים
 יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
 כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני
 ישראל את השבת לעשיות את השבת לדרתם ברידת
 עולם ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים
 עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
 ונפש

ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר
 סיני שני לזות העדת לזות אבן כתבים באצבע אלהים
 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על
 אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
 כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מרה
 היה לו ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באו נשים
 בניכם וננתים והביאו אלי ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב

אשר באנניהם ויביאו אל אהרן ויקחו מידם ויצר אתו בזרע
 ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
 מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבוח לפניו ויקרא אהרן
 ויאמר זה ליהוה מזבח וישכימו ממוזרת ויעלו עולת ויגשו
 שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצדקה

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחזת עמך אשר העלית
 מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל
 מסכה וישתחוו לו ויגזזו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
 העלוך מארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה לאיתי את העם
 הזה והנה עם קשה ערף הוא ועתה הנחזה לי ויחזר אפי בהם
 ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול ויחל משה את פני יהוה אלהיו
 ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
 מצרים בנות גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה
 שנה מזרונך אפך והנחום על הרעה לעמך זכר לאבריהם
 לצדקה ול ישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
 אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
 אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחכו לעולם וינחום יהוה על
 הרעה אשר דבר לעשות לעמו

ויפן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדת בידו לוחות כתבים
 משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים והלוחות מעשה אלהים
 המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות וישמע
 יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה
 במחנה ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
 קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
 העגל ומזולת ויחזר אף משה וישלך מידו את הלוחות וישבר
 אתם תחת ההר ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש
 ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל
 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הוצאת עליו
 זטאת גדולה ויאמר אהרן אל יחזר אף אדני אתה ידעת את